

ścianie wschodniej, od ulicy Halickiej, pozostały jeszcze ślady dwóch popiersi, malowanych *al fresco*, naturalnej wielkości, przedstawiających oboje fundatorów kaplicy, Jerzego Boima i jego małżonkę, w strojach społecznych. Archeologiczny ten zabytek godny jest odnowienia i zachowania; lecz kapituła nie troszczy się o to. A szkoda, bo ręka czasu z dniem każdym coraz bardziej zacięra i niszczy obadwa portrety. Na ścianie południowej są dwa obrazy, także *al fresco*, przedstawiające Chrystusa i Matkę Boską, tudzież rzeźba wyobrażająca św. Jerzego.

Wnętrze kaplicy niezupełnie odpowiada zewnętrznej piękności, albowiem rzeźby okrywające całą ścianę główną naprzeciw wejścia, tudzież znajdujące się tu pomniki, nierównie mniejszej są wartości artystycznej od rzeźb zewnętrznych. Ponad ołtarzem główna rzeźba wielkiego rozmiaru przedstawia Chrystusa modlącego się w Ogrójcu; anioł spuszczaający się z nieba podaje Mu kielich; bliżej grupa śpiących uczniów. Poniżej tej rzeźby, ponad samym ołtarzem, podłużna rzeźba wyobraża wieczerzę Pańską, nie taką jednak jak ją zwykle malują, lecz wedle opisu księgi Mojżeszowej. Apostołowie stoją w okół stołu z łaskami w ręku i w strojach podróżnych; znać rozejść się mają po świecie. Po obu bokach głównej rzeźby jest z jednej strony Chrystus starcom nogi umywający, z drugiej wieczerza Pańska, przedstawiona w zwykły sposób. Według téjże rzeźby odmalowany olejno obraz znajduje się na bocznej zawieszony ścianie. Inne rzeźby obok głównej nad ołtarzem są: Ukrzyżowanie Chrystusa i Złożenie do grobu, Zmartwychwstanie i Wniebowstąpienie i kilka innych religijno-alegorycznych.

Rzeźby te były, zwyczajem sztuki średniowiecznej miejscami złocone i powleczone barwami. Ślady tych złocen zachowały się dotychczas.

W kopule, w kasetonach otoczonych pięknymi sztukateriami i rozetami, obiegających trzema rzędami rotundę kopuły, są popiersia św. patronów rodziny fundatorów. Światło z górnej kopuły rozlewa się równą, łagodną falą po całym wnętrzu kościołka.

U ściany południowej, po prawej stronie od wchodu, jest większego rozmiaru nagrobek rodzinny. Na nim postać Matki Boskiej trzymającej Jezusa; po obu stronach klęczą fundatorowie kaplicy; u góry grupa z kilku osób złożona. Wszystkie osoby z żółtego alabastru wyrzeźbione. Nagrobek ten małą ma wartość artystyczną.

Pod kaplicą są groby rodziny Boimów. Co piątek odprawia się w niej msza za duszę fundatorów, a przez Wielki tydzień jest bez przerwy otwarta dla pobożnych.

Obecnie, staraniem p. Mieczysława Potockiego, rządowego konserwatora zabytków starożytnych Galicyi wschodniej, a kosztem kapituły, poczęto restaurować wizerunki *al fresco* obojga fundatorów tej kaplicy, znajdujące się zewnątrz na ścianie wschodniej.